

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ויגש
שנת תשפ"ו

גלייז
קל"ד

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

דאווענען מיט די קינדער

אבער סיפוק - וועסטו נישט האבן ערגעץ אנדערש; דער געפיל וואס א מלמד שפירט: 'ברוך השם איך האב עפעס אויפגעטון די יאר' - איז נישטא ערגעץ אנדערש, אויף זאלסטו וויסן אז פונקט אזוי פאר יעדן שווער, נישט נאר פאר מלמדים (עיני קדושין פב.).

מלמדים ארבעטן טאקע זייער שווער, מען ווערט גוט אויסגעקוועטשט, ביז מען זעט שטערנס... אבער עס לוינט זיך, ווייל מען שפירט א מורא'דיגע סיפוק.

אן איינשפריץ פון ח"י רוטל משקה...

טייערע מלמדים, עטץ זאלסט וויסן אז א מלמד קען אמאל טוישן א גאנצע שטוב מיט איין קליינע מעשה וואס ער דערציילט.

א אינגערמאן האט מיר דערציילט זייער א שיינע מעשה אויף א מלמד פון אונזער מוסד. ביי זיי אין די משפחה איז איינגעפירט אז יעדן חול המועד דינגט מען א כלי וואס מען קען אויף דעם זען ווידיאס, און די גאנצע משפחה קומט זיך צוזאם ביי די זיידעס הויז און מען קוקט א אידישע שפיל.

אפאר טעג פאר יום טוב האט זיין אינגל געהערט ווי זיין מאמע רעדט פון די פרייליכע גייעס אז מען גייט שוין דינגען דעם כלי וואו מען גייט קוקן דעם אידישן שפיל, רופט זיך דער אינגל אן צו זיין מאמע: "מאמע, דו גייסט אויף טון דאס וואס מיין רבי האט דערציילט פון זיין קלוגע מאמע?" די מאמע פרגעט אים: "וואס האט דיין רבי דערציילט פון זיין קלוגע מאמע?" דערציילט דער אינגל אז זיין רבי האט זיי דערציילט: "איך האב זייער א קלוגע מאמע, יעדעס מאל ווען מיר זענען געווען אלס קינד ביי אונזער זיידע און באבע, און זיי האבן אונז געוואלט ווייזן א ווידיאו, פלעגט מיר מיין מאמע ארויסרופן אינדרויסן און זי פלעגט

געזינדיגט; דאס אז א קינד חלומ'ט ביים דאווענען אדער ער פארקלאצט זיך ביים לערנען, איז נאכנישט קיין עבירה.

א מלמד האט מיר געזאגט אז ער איז זייער צעבראכן אז ער קומט נישט אן צו לערנען זיינע שיעורים פסדן בכל התורה כולה אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (פמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו), האב איך אים געזאגט: "דער סדר דרך הלימוד איז געמאכט פאר מענטשן וואס לערנען גארנישט במשך דעם טאג, דו זיצט דאך מיט די קינדער און דו לערנסט מיט זיי פסוקים חומש, משניות און גמרא, דאס איז אסאך חשובער ווי לערנען פאר זיך, ווייל עס איז תורת חסד." ווי די הייליגע חכמים זאגן (סוכה מט): אויפן פסוק (משלי לא, כו): "פיה פתחה בתחמה ותורת חסד על לשונה", וואס איז תורת חסד און וואס איז נישט קיין תורת חסד? "תורה ללמדה - זו היא תורה של חסד", ווען מען לערנט מיט קינדער; אפילו אויב מען לערנט נאר איין פסוק חומש, א קליינע רש"י, א משנה, אפאר שורות גמרא - איז עס תורת חסד, "שלא ללמדה - זו היא תורה שאינה של חסד", ווען מען לערנט פאר זיך - איז עס נישט תורת חסד.

א געפיל וואס איז נישטא ביי א צווייטע ארבעט

מען דארף זיך מורא'דיג מחיה זיין און מורא'דיג משמח זיין אז מען איז זוכה צו לערנען מיט קינדער. מען דארף פון דעם שעפן סיפוק: 'ברוך השם אז איך האב עפעס געטון די יאר, איך האב געלערנט מיט קינדער'.

ווען איך הער מלמדים זיך אפערען אז עס איז זיי שווער מיט פונקט און זיי טראכטן צו זוכן א צווייטע ארבעט, זאג איך זיי: "קענסט גיין ארבעטן וואו דו ווילסט,

מיטן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פרשת נצבים וילך שנת תשפ"ד לפרט קטן.

עבודת החינוך איז זייער חשוב

אשרינו מה טוב חלקינו, אז דער אייבערשטער האט אונז געגעבן די זכיה אז מיר קענען לערנען מיט אידישע קינדער.

דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט: "בי מיר איז עבודת החינוך אזוי גרויס - אזוי ווי די עבודה פון אויפשטיין חצות". אז מען וויל אויפשטיין חצות דארף מען גיין שלאפן פרי; ווינטער קען מען שוין דאווענען מעריב פאר זעקס אייגער, מען גייט גלייך שלאפן, און עלף אייגער שטייט מען שוין אויף, מען גייט אין מקוה און מען זאגט תיקון חצות. דאך פלעגט רבי נתן אויפבלייבן, ער פלעגט ווארטן אויף זיינע קינדער ביז זיי זענען אהיים געקומען פון ישיבה, פון חדר, ווייל ער האט זיי געוואלט אויסלערנען צו ליינען קריאת שמע, צו מאכן ברכות ביים עסן, און צו זאגן אשר יצר. דעריבער דארפן מיר דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר קענען עוסק זיין אין די הייליגע עבודה א גאנצן טאג.

לערנען מיט קינדער איז מער ווי לערנען פאר זיך

וואס קען זיין גרעסער ווי די הייליגע עבודה פון זיצן מיט קינדער און זיי אויסלערנען הלכות, יראת שמים, דאווענען און מאכן ברכות. די הייליגע חכמים זאגן (שבת קט): "אין העולם מחזקים אלא בשביל הכל תינוקות של בית רבן", די גאנצע וועלט שטייט אויף די תורה פון די טייערע ליכטיגע קינדער, ווייל זייער תורה איז "הכל שאין בו חטא", די קינדער האבן נאך קיינמאל נישט

הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן קיא): **"אם היו מניחין מות לעולם הזה להתפלל, בודאי היה מתפלל יפה יפה בכל כחו"**, ווען מען געבט ווען רשות פאר א נפטר אויפצושטיין פון קבר צו דאווענען נאך איין תפלה, אזוי ווי שוין ער וואלט געדאווענט; ער וואלט געבליבן דאווענען די איין תפלה א גאנצן טאג.

טיילן קארטלעך פאר די קינדער וואס דאווענען שוין

מען קען אריינזינגען דאס דאווענען אין א רעקארדער, און עס אנצייגן ווען די קינדער דאווענען, אזוי וועט מען קענען ארוםגיין צווישן די קינדער און מאכן א מצב און א חיות פונעם דאווענען, דורכן טיילן קארטלעך פאר די קינדער וואס דאווענען שוין.

שמעמא בעיא צילותא

אמאל טראכט א מלמד: 'היינט דארף מען דאווענען שנעל, אדער זאל מען אויסלאזן אפאר שטיקלעך פונעם דאווענען, ווייל מען דארף היינט לערנען א טיפע תוספות, און עס איז נישטא קיין צייט פאר א לאנגע דאווענען, זאלט עס וויסן אז עס איז פינקט פארקערט, אויב קומט א שווערע לימוד - דארף מען הערשט דאווענען שטייט, און אפילו צולייגן נאך א שטיקל צום דאווענען, כדי צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו פארשטיין דאס לערנען. צדיקים טייטשן דעם מאמר חכמינו זכרונם לברכה (מגילה כח): **"שמעמא בעיא צילותא"**, צילותא איז א לשון פון דאווענען; מען דארף דאווענען און בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו פארשטיין דאס לערנען (עין דברי תורה להרב הקדוש ממנוקאטש זכותו יגן עלינו, מהדורה קמא, אות כב).

פאר'חלומ'ט איז נישט קיין חוצפה

אויב א קינד האט זיך פאר'חלומ'ט, און ער האט נישט אויפגעמישט דעם סידור גלייך ווען מען האט געהייסן, דארף מען אים נאכנישט פארשעמען, און עס קומט אים נאכנישט קיין סקילה.

אפילו אנהייב יאר וואס מען דארף זיין מורא'דיג שטארק אנוועק צו שטעלן א שטארקע דיסציפלין אין פתה, איז דאס נאר בנגע דרך ארץ, אז די קינדער זאלן אנערקענען אינעם מלמד, אז מען דארף טון וואס ער הייסט און מען טאר נישט רעדן ווען ער רעדט, אבער אז א קינד האט זיך פאר'חלומ'ט, מען האט עפעס געהייסן אויפמישן און ער האט נישט אויפגעמישט,

דאס ערשטע זאך איז דאווענען

טייערע מלמדים, איך וויל ענק בעטן עטץ זאלט אריינלייגן די גאנצע כח אינעם דאווענען.

א מלמד איז ארויפגעקומען צו מיר, ער האט מיר געבעטן איך זאל איבערגיין מיט אים זיין סדר היום פון חדר. האט ער מיר געזאגט אז ער צעטיילט דאס דאווענען אין צוויי; קודם דאווענט מען ביז ברוך שאמר, דערנאך גייט מען לערנען, נאכן לערנען נעמט מען צוריק ארויס די סדורים און מען דאווענט פון ברוך שאמר און ווייטער.

איך האב אים געזאגט ער זאל דאס טוישן, מען זאל דאווענען דאס גאנצע דאווענען אין איין צי, דאס דאווענען דארף זיין דאס ערשטע זאך פון טאג, ווייל דאס גייען די קינדער מיטנעמען פאר זייער גאנצע לעבן, לארץ ימים ושנים.

מלא א מלמד פון יונגע קינדער, פון פתה א' און ב', וואס שפירט אז דאס דאווענען איז אים צו לאנג, איז נישט קיין פראבלעם אז ער צעטיילט דאס דאווענען אין צוויי, אבער עלטערע קינדער - פון פתה ג' און ארויף, דארף מען שוין דאווענען דאס גאנצע דאווענען אויף איין מאל.

אויסלערנען די קינדער זיך צו וואשן די הענט פארן דאווענען

מען דארף אויסלערנען די קינדער זיי זאלן זיך וואשן די הענט פאר מען שטעלט זיך דאווענען.

מען קען זען בחורים און אינגעלייט און אפילו עלטערע אידן וואס וואשן זיך נישט די הענט פארן דאווענען, ווייל מען האט זיי עס נישט אויסגעלערנט אלס קינד.

דאווענען צוזאמען מיט די קינדער

מען דארף אריינלייגן אינעם דאווענען א חיות און א געשמאק, און דאווענען מיט שיינע ניגונים.

דער מלמד זאל זיך אנטון זיין הוט און זיין גארטל און דאווענען צוזאמען מיט די קינדער, מיטזאגן מיט זיי די פסוקים פון אשרי און הללויה און ויושע.

איך ווייס אז ענק האבן שוין געדאווענט שחרית אין בית המדרש, און עטץ ווילטס יעצט אריינכאפן צו זאגן אפאר פרקים משניות בשעת די קינדער דאווענען, דאך בעט איך ענק מען זאל ענדערש נאכאמאל דאווענען צוזאמען מיט די קינדער. דער

מיר זאגן: 'קום שמועסן מיט מיר', אזוי האט זי אכטונג געגעבן איך זאל נישט קוקן די סארט זאכן, און זי האט עס געטון מיט חכמה, זי האט מיר נישט געזאגט 'מען טאר דאס נישט קוקן', נאר זי האט מיר געזאגט מיט ליבשאפט, 'קום שמועסן מיט מיר...'.
דערציילט מיר דער טאטע: "מיר האבן געשפירט ווי דער קינד האט אונז געגעבן אן איינשפריץ פון ח"י רוטל משקה... מיר האבן אפגעמאכט אז דאס איז עס, מיר גייען נאכטון וואס זיין מלמד'ס מאמע האט געטון, מיר גייען אויך אכטונג געבן אויף אנזערע קינדער".

איך בין זיכער אז דער מלמד געדענקט שוין בכלל נישט אז ער האט דערציילט די מעשה, און בשעת ער האט עס דערציילט האט ער געמיינט אז דער אינגל הערט זיך בכלל נישט צו, און זיכער איז אים נישט געקומען אין באטראכט אז דער אינגל גייט עס נאך איבער דערציילן אינדערהיים פאר זיינע עלטערן, און למעשה האט ער מיט דעם געטוישט א גאנצע משפחה פארן לעבן.

מיט יעדעס ווארט טוט מען אויף גאר אסאך דאס איז מורא'דיגע חיוק פאר מלמדים; א מלמד זיצט זיך אין פתה זייער פשוט, מיט זיין חדר הוט און זיין חדר רעקל, מיט זיינע קענדיס וואס העלפן נישט צו ווערן הייזעריג, מיט זיין קאווע און געזונטע צוקער... און ער רעדט צו די קינדער פון רעדן צום אייבערשטן, פון זיך אכטונג געבן בקדשת היסוד און פון יראת שמים, און ער מיינט אז קיינער הערט אים נישט אויס, ווייל מען קען דאך נישט זען אויב די קינדער הייבן אן רעדן צום אייבערשטן, און קיינער קומט אים דאך נישט זאגן: **"רבי איך בין יעצט געווען ביי מין פעטער'ס הויז און איינער האט מיר געוואלט אנרירן אונטער מיינע קליידער, און ווייל דער רבי האט נעכטן גערעדט דערפון, האב איך געוואוסט אז איך דארף זיך היטן"**, מיר דארפן אבער גלייבן אז מיר האבן נישט קיין השגה אין אנזער הייליגע ארבעט, מיט יעדעס ווארט וואס מען רעדט צו קינדער - טוט מען אויף גאר אסאך.

מיט יעדעס ווארט טוט מען אויף גאר אסאך

לאמיר דערציילן פאר די קינדער שיינע מעשיות וואס זיי וועלן פון דעם קענען ארויסנעמען א מוסר השכל. דערציילט זיי שיינע מעשיות וואס האט פאסירט מיט ענק, אז עטץ האטס מותר געווען און זיך איבערגעבעטן, און ווי שוין עס האט זיך צום סוף געלוינט.

לאמיר דערציילן פאר די קינדער שיינע מעשיות וואס זיי וועלן פון דעם קענען ארויסנעמען א מוסר השכל. דערציילט זיי שיינע מעשיות וואס האט פאסירט מיט ענק, אז עטץ האטס מותר געווען און זיך איבערגעבעטן, און ווי שוין עס האט זיך צום סוף געלוינט.

מיינט דאס נישט קיין חוצפה.

געדענקט דעם כלל: מען מוז נישט אלעס זען, און מען מוז זיך נישט א גאנצן טאג קריגן מיט די קינדער.

א געשמאקע און פרייליכע לופט אין פתח

טייערע מלמדים, מען דארף אריינלייגן א חיות אין די קינדער, די לופט אין פתח זאל זיין געשמאק און פרייליך.

מוהרא"ש האט מיר אמאל געזאגט: **"וואל [דער ראש ישיבה שליט"א], דו ביסט צו ערנסט, די בחורים קענען זיך דערשרעקן פון דיר"**. איך דארף טאקע תשובה טון אויף דעם, ווייל אזוי ווי עס ליגט אויף מיר אסאך זאכן, קען איך אמאל פארגעסן צו גריסן א מענטש אדער נישט צוריק גריסן מיטן גאנצן רואינקייט, און איך בעט טאקע יעדן טאג דעם אייבערשטן עס זאל זיין א פרייליכע אטמאספער אין ישיבה.

נישט נעמען פערזענליך וואס די קינדער זאגן

איך וויל רעדן פון א נקודה וואס איז זייער וויכטיג פאר מלמדים צו וויסן.

ווען א קינד געבט א שמייכל און מען פארשטייט לויטן חשבון אז ער האט דא געמיינט צו אפלאכן, אדער אז א קינד רופט זיך אן: **"דער רבי האט א מאדנע בארד"**, אדער מען הערט ווי קינדער שמועסן: **"דער פארעריגער מלמד איז געווען אסאך בעסער"**, **"איך האב נישט ליב דער רבי"**, **"דער רבי איז צו שטרענג"**, **"דער רבי איז א שלעכטער רבי"**, טאר מען עס נישט נעמען פערזענליך צום הארץ, מען טאר נישט מאכן פון דעם אן עסק.

מען דארף עס אויסהערן אזוי ווי מען וואלט געווען א דריטער מענטש וואס הערט ווי קינדער רעדן אויף זייער מלמד אויף זייער קינדערישע שפראך, און מען דארף ווייטער אנגיין מיטן טאג, מען זאגט פאר די קינדער: **"יעדער נעמט ארויס די הייליגע גמרא"**, און

מען הייבט אן צו לערנען.

א גוטע תפלה פאר ראש השנה

טייערע מלמדים, מיר גייען קומען צו ראש השנה מיט גוטע פֿעק און זעק פון זכותים, פון דעם וואס מיר זענען א גאנץ יאר געזיצן מיט די קינדער און געלערנט מיט זיי.

מיר וועלן קענען זאגן פארן אייבערשטן: **"הייליגער באשעפער, קוק מיין אויסגעקוועטשטע טעג, מיין אויסגעקוועטשטע קערפער, יעדע צעבראכענע בינדל, מיין הייזעריגע שטימע, דאס וואס איך האב גערעדט צום וואנט און קיינער האט מיר נישט אויסגעהערט, און אלע פסקים וואס איך האב באקומען פון עלטערן, בזכות דעם זאלסטו מיר פארשרייבן א גוט געבענטשט יאר"**.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן הצלחה און סייעתא דשמיא, אמן.

בריוון פון הינדו

פונעם ראש ישיבה שליט"א

מעג מען זיך נאריש מאכן ביים לערנען עברי מיט קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פֿרעגן א קליינע שאלה; איך בין אן עברי מלמד, און ווען מען לערנט א-ב און נקודות מיט קינדער מאכט מען זיך נאריש מיט כל מיני קינדערישע סימנים, קינדערישע ווייזן, און דאס גלייכן, - אז די קינדער זאלן ליב האבן און געדענקען די אותיות און נקודות.

איך פיר זיך אז ווען איך ענדיג די צורות פון די נקודות כסדרן, זינג איך ווייטער מיט די נקודות ניגון: **"א פינטל אינמיטן, איז א מלאפום"**, אזוי גייט אריין אין קאפ א סימן אויף די מלאפום. אבער אסאך מאל מאכט איך זיך נאריש און ווען איך זינג מיט די קינדער מאך איך ברוקא א טעות און איך זינג **"א פימפל אינמיטן"**, איז א מלאפום, און די קינדער לאכן. נאכדעם זאג אז ניין, עס איז א טעות, מען דארף זאגן פינטל און נישט פימפל; איז דאס אויסגעהאלטן?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תצוה, ו'

אדר א', שנת תשפ"ב לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לאזט זיך אזוי אראפ צו די קינדער, דו מאכסט זיי אזוי אינטערעסאנט - זיי זאלן ליב האבן די א-ב, זיי זאלן ליב האבן צו לערנען.

ווען מוהרא"ש פֿלעגט רעדן פון א צדיק ווי ער לאזט זיך אזוי אראפ צו זיינע תלמידים, פֿלעגט מוהרא"ש אלץ געבן די משל פון א גוטער מלמד. מוהרא"ש פֿלעגט זאגן: **"א גוטער מלמד איז דער וואס לאזט זיך אראפ צו די קינדער, ער זיצט מיט די קינדער אויפן ערד, ער מאכט מיט די שפילצייג אן אות אלה, אזוי גייט עס אריין אין די מוח פון די קינדער. ווען מענטשן זעען דאס, זיי קוקן אריין אין פֿענסטער פון די פתח און זעען ווי דער מלמד שפילט זיך אויף דער ערד, פֿרעגן זיי: 'וואס גייט פאר? דער איז א נארמאלער מלמד? ער שפילט מיט די קינדער?' דער מנהל ענטפערט זיי: 'ווארט, וועט איר אליינס זען, אייער קינד וועט אהיים קומען און וועט קענען די א-ב, - דעמאלט זעט מען אז דאס איז א גוטער**

מלמד, ער לאזט זיך אזוי אראפ צו די קינדער ביז זיי כאפן אויף גוט דעם לימוד. אזוי איז א צדיק, עס זעט אויס ווי ער איז נאריש; ער רעדט, ער שמועסט, ער לאכט, ער לאזט זיך אראפ צו די תלמידים, אבער שפעטער ווען די תלמידים גייען אהיים, זיי הויבן אן רעדן צום אייבערשטן, זיי הויבן אן לעבן מיט אמונה - דאס איז אלעס דער כח פונעם צדיק".

מוהרא"ש פֿלעגט אלץ מחזק זיין מלמדים מיט דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (פֿעניח כד). עס איז אמאל געווען א טרוקעניש - עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, האט מען זיך צוזאמגענומען אין בית המדרש צו מתפלל זיין פאר רעגן, א פשוט'ער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד און גלייך ווען ער האט געזאגט: **"משיב הרוח ומוריד הגשם"** - האט אנגעפאנגען צו רעגענען, האט מען אים געפֿרעגט: **"וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוסט?"** האט ער געזאגט: **"איך בין א מלמד בֿרדקי - איך לערן מיט אידישע קינדער און איך מאך נישט קיין אונטערשייד פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך א מנהג האב איך,**

ווען איך זע א קינד וואס וויל נישט לערנען, בין איך אים מ'שחד, איך קויף אים אונטער; איך האב אין שטוב א פיש טאנק און איך בין אים משכנע אז אויב ער וועט לערנען וועל איך אים ווייזן די פישעלעך און דורכדעם הויפט ער אן לערנען; זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון א מלמד וואס לאזט זיך אראפ צו די קינדער זיי זאלן קענען לערנען.

פינטל, פמפל, סימפל און דימפל, - נישט קיין חילוק וואס דו זאגסט, דער עיקר די קינדער זאלן גוט אויפכאפן די הייליגע א-ב, זיי זאלן קענען גוט ליינען, אויסוואקסן גרויסע צדיקים וואס וועלן לערנען די הייליגע תורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת כי תשא, שנת תשפ"ב)

מאך יעדן קינד פאר א העלד, האב ליב יעדן קינד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - ד' פרשת מקץ, כ"ח כסליו, ד' חנוכה, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לְכָבוֹד מֵיַיִן טײַערער ליבער ... גרו יאיר מלמד בתלמוד תורה היכל הקודש ברסלב, ליבערטי

ווער נישט פארלוירן פון קיין שום זאך. געדענק דיינע קינדערישע יארן, געדענק וואס מוהרא"ש לערנט אונז; אז קינדער זענען קינדער, קינדער זענען ווילד, קינדער ווילן נישט לערנען, קינדער ווילן נאר שפילן, און אונזער ארבעט איז זיי צו מאכן לערנען, אונזער ארבעט איז זיי צו מאכן פאלגן.

ווער נישט דערשראקן ווען א טאטע זאגט דיר אז די קינדער זאגן: "דיר יאר האבן מיר נישט מורא, ווייל דער רבי איז נישט שטרענג, דער רבי שלאגט נישט, דער רבי

טוט גארנישט"; ווער נישט אויסער זיך פון וואס די קינדער זאגן, און זיכער נישט וואס עלטערן זאגן דיר.

ווען עלטערן רופן דיר מיט טענות - זאלסטו אויסהערן וואס זיי זאגן; הער פון זיי אינפארמאציע, הער צו יעדעס ווארט, און נאכדעם זאלסטו טון וואס דו האסט צו טון; זאלסט נעמען די לימודים וואס דו האסט געלערנט אין ישיבה, די לימודים פון מוהרא"ש און מיט אסאך סכלנות און ליבשאפט ווייטער זיי מחנה זיין.

איך בין יעצט ארויסגעקומען אין שטעטל. יעצט איז אינמיטן נאכט, איך שרייב דיר יעצט נאכן פארן א לאנגע וועג; איך האף מארגן צו מאכן א באזוך ביי דיר אין פתח, דיר מחזק זיין.

בנוגע דעם קינד הילד ... גרו יאיר וואס דו זאגסט אז ער איז דיר נישט גורם, ער איז קאלט, טרוקן וכו' וכו'; וויל איך דיר פֿרעגן, וואס וואלטו געטון ווען ער איז דין זון? וואס וואלטו געטון ווען ער איז דין ברוידער? חס ושלום זאגן אויף א אידיש קינד ער איז א קאלטער, א טרוקענער וכו' וכו', די אלע נעמען; דו רעדסט אזוי ווי די פלשתיים וואס האבן פארשטאפט אלע ברוינעם וואס די הייליגע אבות האבן געגראבן, אונזער עבודה איז צו גראבן ביי יעדן איד און טרעפן א ברוינעם וואסער, מים חיים; נישט פארשטאפן חס ושלום.

אז א קינד איז פארמאכט, פארשלאסן - איז א סימן אז ער גייט אריבער עפעס א שוועריקייט אין לעבן. פערצופאל האלט איך מיט וואס טוט זיך ביי אים אין שטוב, ער קומט פון א צעבראכענע שטוב, די עלטערן זענען ערגעץ אין א צווייטע פלאץ, די קינדער גייען אריבער זייער שווערע יארן; אלע ברידער און שוועסטער זענען אזוי געווען, איך האב אסאך געארבעט מיט די געשוויסטער.

דעריבער בעט איך דיר זייער, מיינ

טייערער ליבער תלמיד, איך האב דיר אויסגעוועלט צו זיין פון אונזער ארמיי - זאלסטו זיין א גוטער סאלדאט, א בראווער גענעראל און נישט לאזן חס ושלום קיין איין קינד בלייבן פארשטאפט. וואו א גרופעלע ביי אים אין הארץ, וואו וואסער. קום מיר דערציילן די גוטע בשורה וואס די עבדי אבות האבן דערציילט (פראשית כו, לב): "מִצְאֵנוּ מִים!" וואו אין אים א פלאץ, מאך אים א העלד, מאך יעדן קינד פאר א העלד, האב ליב יעדן קינד, ובפרט די קינדער וואס עס דארף נאך אריינגיין אין זיי אסאך ארבעט - זאלסטו נאכמער ליב האבן.

לייג אנוועק אלעס, לאז אפ דיינע שיעורים, לאז אפ אלעס; יעצט זאלסטו נעמען מלמדות פאר דיינ עבודת השם. זיי פֿעלן פֿעסט, ווער נישט צעפאלן פון קיינעם, אל תירא ואל תחת מאף אחד שבעולם! לערן אויס די קינדער זיי זאלן זיך נישט טשעפען, לערן זיי אויס צו זיין הייליג.

איין שיעור זאלסטו נישט מוותר זיין, עצתו אמונה; דאס זאל זיין דין וועג ווייזער, דין חיוק, דין מוסר ספר, דיינע שיעורים כסדרן.

איך בעט פאר דיר שטענדיג.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויחי, שנת תשפ"ב)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיוק יומי אימעיל chinuchgilyon@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370